

Диспозитив

1. Като отказва да изчисли и да плати на Колисията на Европейските общности собствените ресурси, които не е събрало през периода 1 януари 1998 г.—31 декември 2002 г. във връзка с освобождаването от мита на внос на военно оборудване, както и като отказва да заплати лихвите за забава, свързани с неплащането на Колисията на Европейските общности посочените собствени ресурси, Кралство Дания не е изпълнило задълженията си съответно по членове 2 и 9—11 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 на Съвета от 29 май 1989 година за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата на собствените ресурси на Общностите, изменен с Регламент (Евратом, ЕО) № 1355/96 на Съвета от 8 юли 1996 година до 31 май 2000 г., както и, считано от тази дата, по същите членове от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите.
2. Осъжда Кралство Дания да заплати съдебните разноски.
3. Република Гърция, Португалската република и Република Финландия понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 48, 25.2.2006 г.

Решение на Съда (голям състав) от 15 декември 2009 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело С-239/06) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Безмитен внос на военна екипировка)

(2010/С 51/08)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Wilms, C. Cattabriga и L. Visaggio)

Ответник: Италианска република (представители: I. Braguglia, G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Република Гърция (представители: E.-M. Mamoula и A. Samoni-Rantou както и K. Boskovits), Република Финландия (представители: A. Guimaraes-Purokoski)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 2 и 9—11 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 на Съвета от 29 май 1989 година за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата на собствените ресурси на Общностите (ОВ L 155, стр. 1), и на съответните

разпоредби от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 130, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184) — Безмитен внос на военна екипировка — Отказ да се изчислят сумите, които е трябвало да бъдат събрани и предоставени на разположение на Общностите

Диспозитив

1. Като освобождава от мита вноса на военно оборудване през периода от 1 януари 1998 г. до 31 декември 2002 г. и като отказва да изчисли, установи и предостави на разположение на Колисията на Европейските общности несъбраните в резултат на това освобождаване собствени ресурси, както и лихвите за забава, дължими поради факта, че тези собствени ресурси не са предоставени в срок на разположение на Колисията на Европейските общности, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2 и 9—11 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 на Съвета от 29 май 1989 година за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата на собствените ресурси на Общностите, изменен с Регламент (ЕО, Евратом) № 1355/96 на Съвета от 8 юли 1996 година, както и по същите членове от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите.
2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.
3. Република Гърция и Република Финландия понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 178, 29.7.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 23 декември 2009 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Brussel, Белгия) — Spector Photo Group NV, Chris Van Raemdonck/Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA)

(Дело С-45/08) (¹)

(Директива 2003/6 — Търговия с вътрешна информация — Използване на вътрешна информация — Санкции — Условия)

(2010/С 51/09)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Spector Photo Group NV, Chris Van Raemdonck

Ответник: Commissie voor het Bank-, Financier- en Assurantiewezen (CBFA)

Предмет

Преюдициално запитване — Hof van beroep te Brussel — Тълкуване на членове 2 и 14 от Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) (ОВ L 96, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 5, стр. 210) и на член 1 от Директива 2003/124/ЕО на Комисията от 22 декември 2003 година за прилагане на Директива 2003/6/ЕО (ОВ L 339, стр. 70; Специално издание на български език, глава 6, том 5, стр. 243) — Използване на вътрешна информация — Максимална хармонизация, която не оставя на държавите членки никаква свобода на действие при определяне на понятието за търговия с вътрешна информация — Санкции, които могат да бъдат наложени — Условия

Диспозитив

1. Член 2, параграф 1 от Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че лице, посочено във втората алинея от тази разпоредба, което разполага с вътрешна информация, придобива или продава, или се опитва да придобие или да продаде за своя собствена сметка или за чужда сметка, или пряко или косвено, финансовите инструменти, за които се отнася тази информация, означава, че това лице е „използвало тази информация“ по смисъла на посочената разпоредба, при условие че е спазено правото на защита, и по-конкретно правото да може да се обори тази презумпция. Въпросът дали посоченото лице е нарушило забраната на търговията с вътрешна информация, трябва да се анализира с оглед на целта на тази директива, която е да се защити интегритетът на финансовите пазари и да се укрепи доверието на инвеститорите, което почива по-специално на уверението, че последните ще бъдат равнопоставени и защитени от неправомерно използване на вътрешна информация.
2. Член 14, параграф 1 от Директива 2003/6 трябва да се тълкува в смисъл, че икономическото предимство, следващо от търговия с вътрешна информация, може да представя релевантен елемент за целите на определянето на ефикасна, съразмерна на нарушението и възпираща санкция. Методът на изчисляване на това икономическо предимство, и по-конкретно моментът или периодът, който следва да се вземе предвид, трябва да се определят от националното право.
3. Член 14, параграф 1 от Директива 2003/6 трябва да се тълкува в смисъл, че ако държава членка е предвидила освен посочените в тази разпоредба административни санкции възможността за налагане на илуцествена санкция с наказателноправен характер, за целите на преценката дали административната санкция е ефикасна, съразмерна на нарушението и възпираща, не следва да се вземат предвид

тази възможност и/или размерът на евентуална последваща наказателноправна санкция.

(¹) ОВ C 107, 26.4.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 17 декември 2009 г. (преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Salamanca, Испания) — Eva Martín Martín/EDP Editores SL

(Дело C-227/08) (¹)

(Директива 85/577/ЕИО — Член 4 — Защита на потребителите — Договори, сключени извън търговския обект — Право на отказ — Задължение за информирание от страна на търговеца — Недействителност на договора — Подходящи мерки)

(2010/C 51/10)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Salamanca

Страни в главното производство

Жалбоподател: Eva Martín Martín

Ответник: EDP Editores SL

Предмет

Преюдициално запитване — Audiencia Provincial de Salamanca — Тълкуване на член 4 от Директива 85/577/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 година относно защита на потребителите във връзка с договорите, сключени извън търговския обект (ОВ L 372, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 188) — Член 3 ЕО, член 95 ЕО и член 153 ЕО — Член 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на отказ — Задължение на търговеца да предостави определена информация — Мерки за защита на потребителя в случай на неизпълнение — Недействителност на договора и правомощия на националния съд

Диспозитив

Член 4 от Директива 85/577/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 година относно защита на потребителите във връзка с договорите, сключени извън търговския обект, допуска националната юрисдикция служебно да обяви за недействителен договор, който попада в приложното поле на тази директива, на основание че потребителят не е бил информиран за правото му на отказ, въпреки че същият изобщо не се е позовал на тази недействителност пред компетентните национални юрисдикции.

(¹) ОВ C 223, 30.8.2008 г.